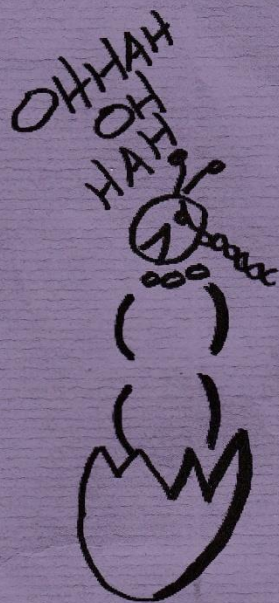

De avonturen

van

Rupsje Krom

Deel 4

Anneke Steenhuisen

Rupsje Krom kon zijn gummetje niet meer vinden

Rupsje Krom zat op school.

En daarom moest hij wel eens huiswerk doen.

Zit jij al op school?

Dan moet jij vast ook wel eens huiswerk doen.

Op een dag moest Rupsje Krom sommetjes maken.

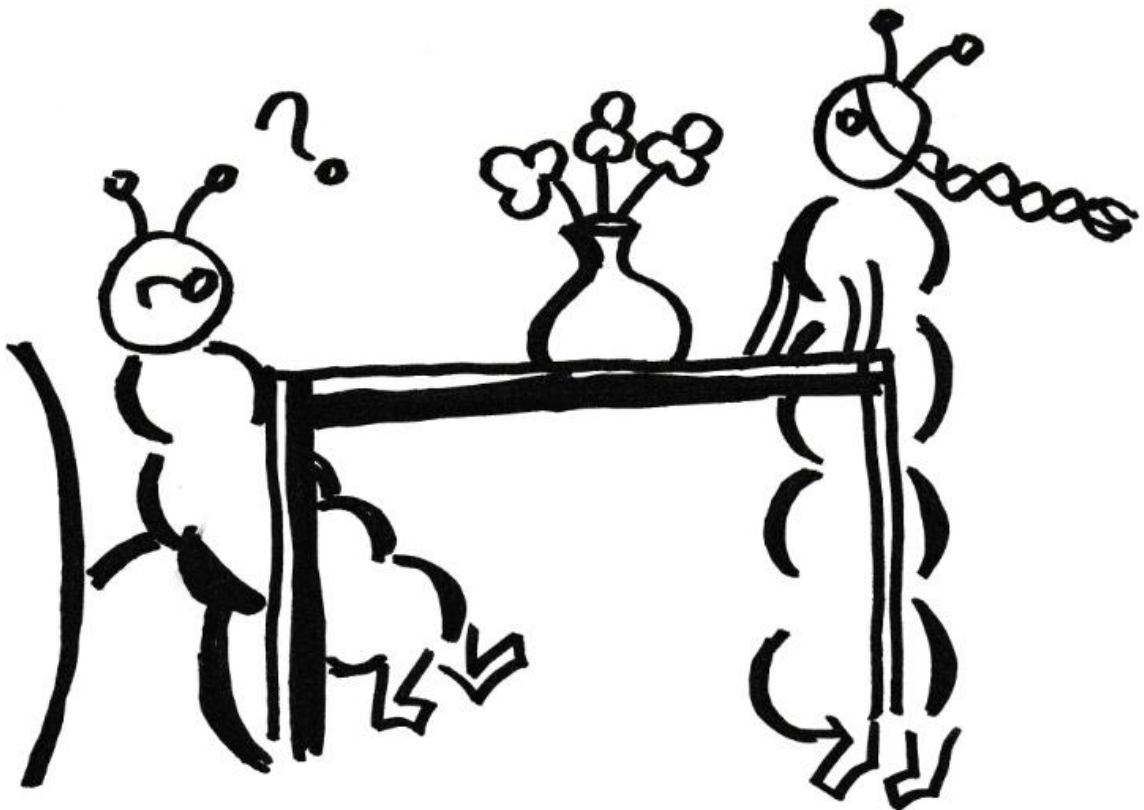
Heel druk was hij aan het rekenen.

Met een potlood.

Maar hij maakte een foutje, en moest het weggummen.

Alleen kon hij zijn gummetje nergens vinden.
Waar kon het zijn?
Ik weet het ook niet, en jij?
Rupsje Krom zat na te denken.
Het gummetje hoort in zijn etui te zitten.
Maar het zat er echt niet in!
“Wat nu?”, dacht Rupsje Krom.
“Ik moet het wel aan mijn twee zusjes vragen, waar of dat het
gebleven is”, dacht hij verder.
En dat deed hij, hij vroeg het aan Rupsje Oh, die net de kamer binnen
kwam lopen.

Maar Rupsje Oh wist het ook niet.

Ze zei: "je mag mijn gummetje wel even lenen."

En Rupsje Krom gumde de rekenfout weg.

En weet je wat er de volgende dag gebeurde op school?

Rupsje Karin gaf het gummetje van Rupsje Krom aan hem terug.

"Sorry dat ik het gisteren niet aan je terug had gegeven, nadat ik het gummetje van je had geleend", zei ze, en gaf Rupsje Krom een dikke zoen.

Rupsje Krom dacht: "ik vind het nu echt niet meer erg dat het gummetje kwijt was."

Jullie begrijpen vast wel waarom!

Rupsje Krom kreeg ruzie met zijn oudste zus

Rupsje Krom had twee zussen.

Eén van 10 en één van 12 jaar oud.

Die van 10 heette Rupsje Hik.

Dat kwam omdat toen ze uit haar eitje kroop ze heel erg moest hikken.

Die van 12 heette Rupsje Oh.

Toen Rupsje Oh uit haar eitje kroop zei ze "oh."

Dat kwam omdat ze de wereld zo mooi vond.

Rupsje Oh is heel vrolijk, en ze lacht ook heel veel.

Rupsje Oh vond het heel leuk om mensen in de maling te nemen, dat betekent iemand voor de gek houden.

Op een dag wilde ze Rupsje Krom een beetje plagen.

Rupsje Krom moest altijd om zeven uur naar bed.

Een poosje daarvoor ging Rupsje Oh naar de slaapkamer van haar broertje.

Ze had een natte dweil bij zich.

Die legde ze onder het dekbed van Rupsje Krom.

Ondeugend, vind je ook niet?

Rupsje Krom was moe en wilde naar bed gaan.
Maar toen hij in bed kroop kwam hij een onaangename verrassing tegen.
Zijn bed was helemaal kletsnat.
Hij hoorde Rupsje Oh giechelen achter de deur.
En toen wist hij wie zijn bed zo nat had gemaakt.
Maar Rupsje Krom kon er niet om lachen, en hij en zijn oudste zus kregen ruzie.
Dat vind ik niet zo leuk van Rupsje Krom, eigenlijk vind ik hem een beetje kinderachtig, en jij?

Rupsje Krom ging naar de dierentuin

Het was vakantie.

Meestal mocht Rupsje Krom dan wel uitslapen.

Maar vandaag kwam zijn moeder hem al heel vroeg wakken.

“Kom op”, zei ze: “opstaan, we gaan vandaag naar de dierentuin.”

“Fijn”, zei Rupsje Krom, en sprong uit zijn bed.

Hij heeft zich wel nooit zo snel omgekleed als die dag.

Moeder Rups ging de andere twee meiden ook wakken, en ging toen broodjes smeren.

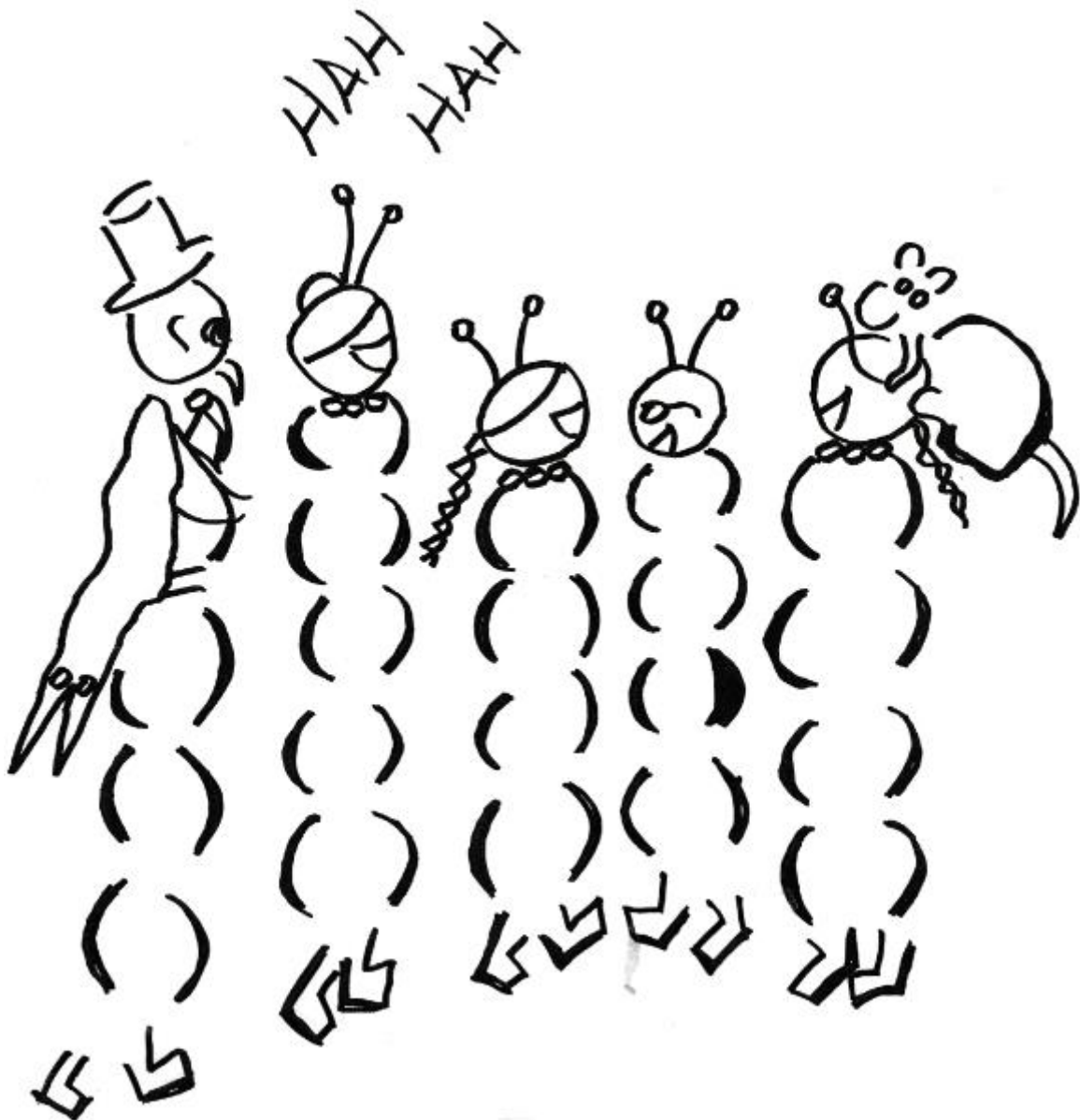
Na een tijdje zat de hele familie Rups in de auto, op naar de dierentuin.

Toen ze daar aankwamen moesten ze eerst allemaal naar de wc.
Daarna gingen ze kaartjes kopen en liepen het park in.
Opeens sprong er een aap op de rug van Rupsje Krom.
Zijn zussen moesten er heel erg om lachen.
Vooral Rupsje Oh had er lol om.
Maar weet je wat er gebeurde?

De aap zag Rupsje Oh lachen en sprong toen op haar schouders.
Rupsje Oh had lang haar en de aap zat aan haar haar te trekken.
Nou, daar schrok ze wel van, dat kan je je vast wel voorstellen.
Iedereen moest er om lachen, zelfs Rupsje Oh.
Toen gingen ze lunchen, en de broodjes smaakte lekkerder dan ooit.
De dag vloog voorbij en toen ze 's avonds weer thuis waren hadden
ze allemaal een voldaan gevoel.
Het lijkt mij ook wel leuk weer een keertje naar de dierentuin te
gaan.
Zou jij dan met me mee willen gaan op bezoek bij al die apen?

Rupsje Krom verslikte zich

Rupsje Krom had hele erge dorst.

En hij had zo'n zin in cola!

Maar cola dronken ze alleen in het weekend bij Rupsje Krom thuis.

De fles met cola stond in de koelkast.

"Weet je wat ik ga doen?", dacht Rupsje Krom: "ik ga die fles cola kapen."

"Ik moet wel zorgen dat niemand me ziet."

Stiekem liep Rupsje Krom naar de koelkast die in de keuken stond. Hij pakte de fles cola, stopte die onder zijn trui en liep naar zijn slaapkamertje.

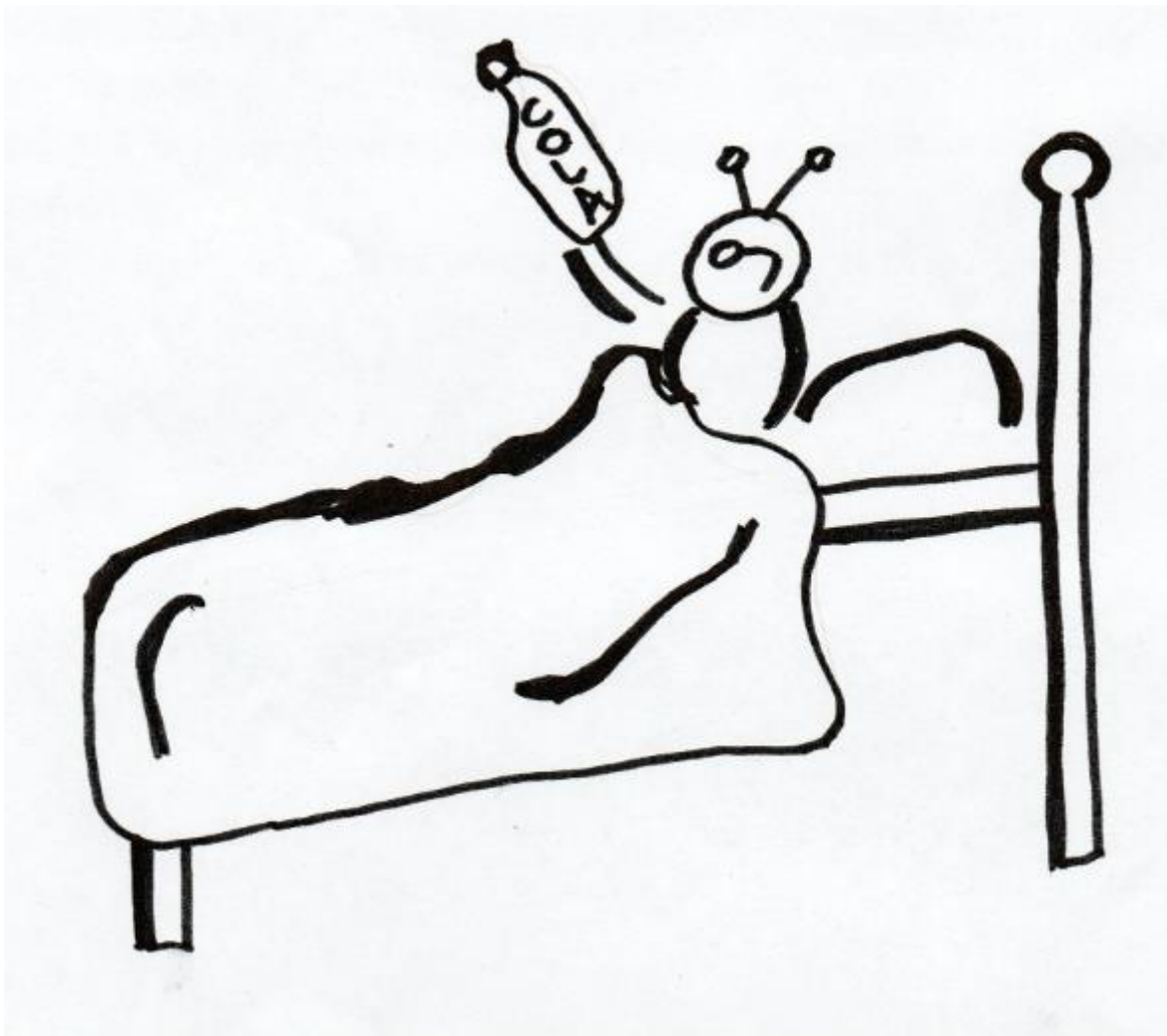
Toen hij in zijn slaapkamer kwam kroop hij lekker weg onder zijn dekbed, en draaide de dop van de fles met cola open.

Hij nam een grote slok, maar weet je wat er gebeurde?

Hij verslikte zich!

Al hoestend en proestend kwam hij onder zijn dekbed vandaan.

Moeder Rups hoorde het en liep naar zijn slaapkamer.

“Wat ben jij nu aan het doen?”, vroeg ze.

“Ik nam alleen maar één slokje cola”, zei Rupsje Krom.

“Je bent ondeugend”, zei Moeder Rups.

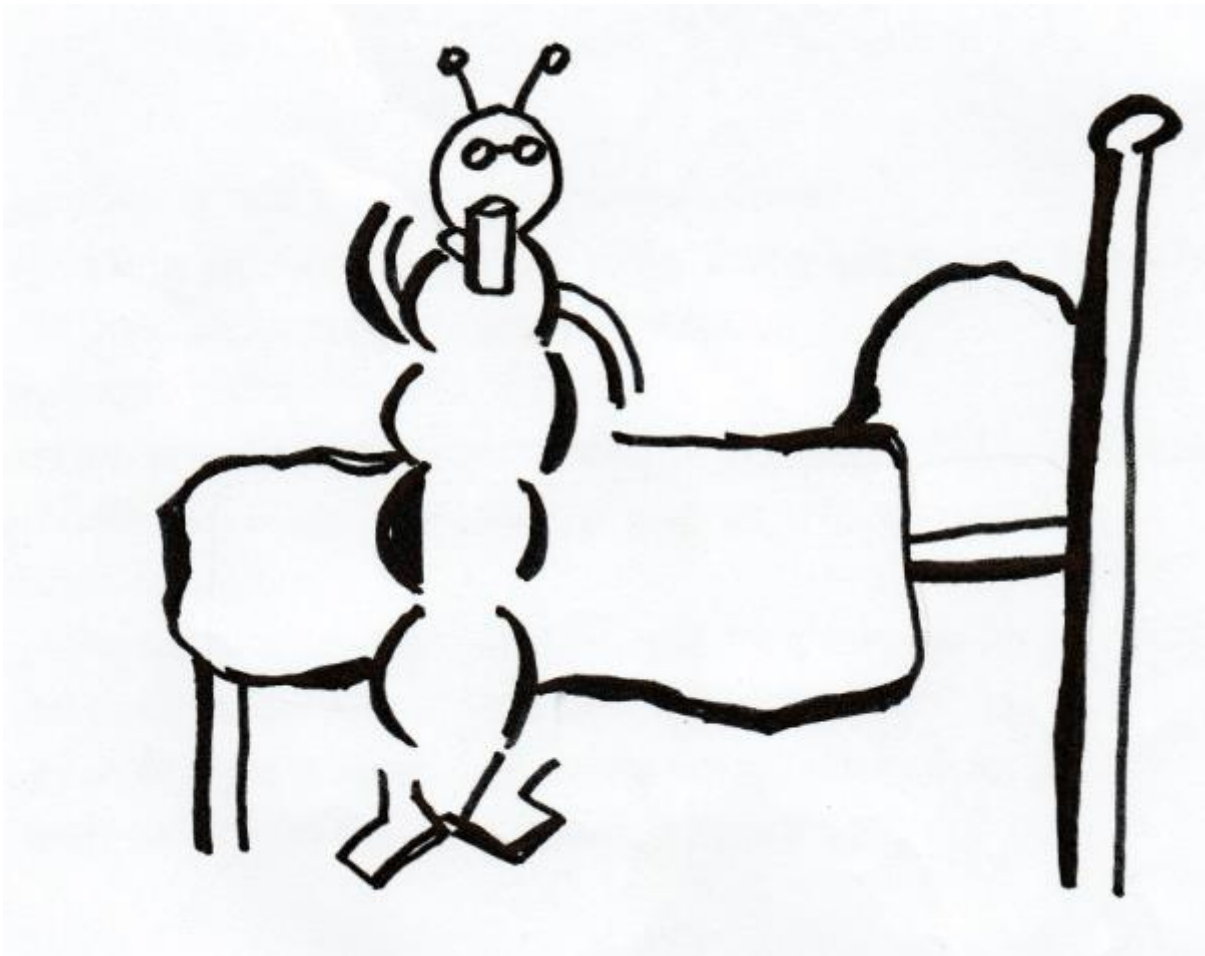
“Geef die fles cola gauw maar hier, voordat je verder drinkt en je nog meer verslikt.”

Rupsje Krom zei: “ja, maar ik heb zo’n grote dorst!”

“Ik zal wel een kopje thee voor je zetten, is dat ook goed?”, vroeg Moeder Rups.

“Ja hoor, Moeder”, zei Rupsje Krom.

Hij dacht bij zich zelf, het is maar goed dat ze niet boos geworden is! En toen dronk hij een lekker kopje thee.

Rupsje Krom ontdekte waar melk vandaan kwam

Iedere morgen at Rupsje Krom een schaaltje Brinta pap.
Hij lustte het niet zo, maar moest het van zijn moeder eten.

“Daar wordt je groot en sterk van”, zei ze altijd.

Op een dag zat Rupsje Krom naar een plaatje te kijken dat op het pak melk stond.

“Drinken koeien ook melk?”, vroeg hij aan zijn moeder.

“Waarom vraag jij dat?”, vroeg ze toen.

“Er staat een plaatje van een koe op het pak met melk.”

Moeder Rups schoot in de lach.

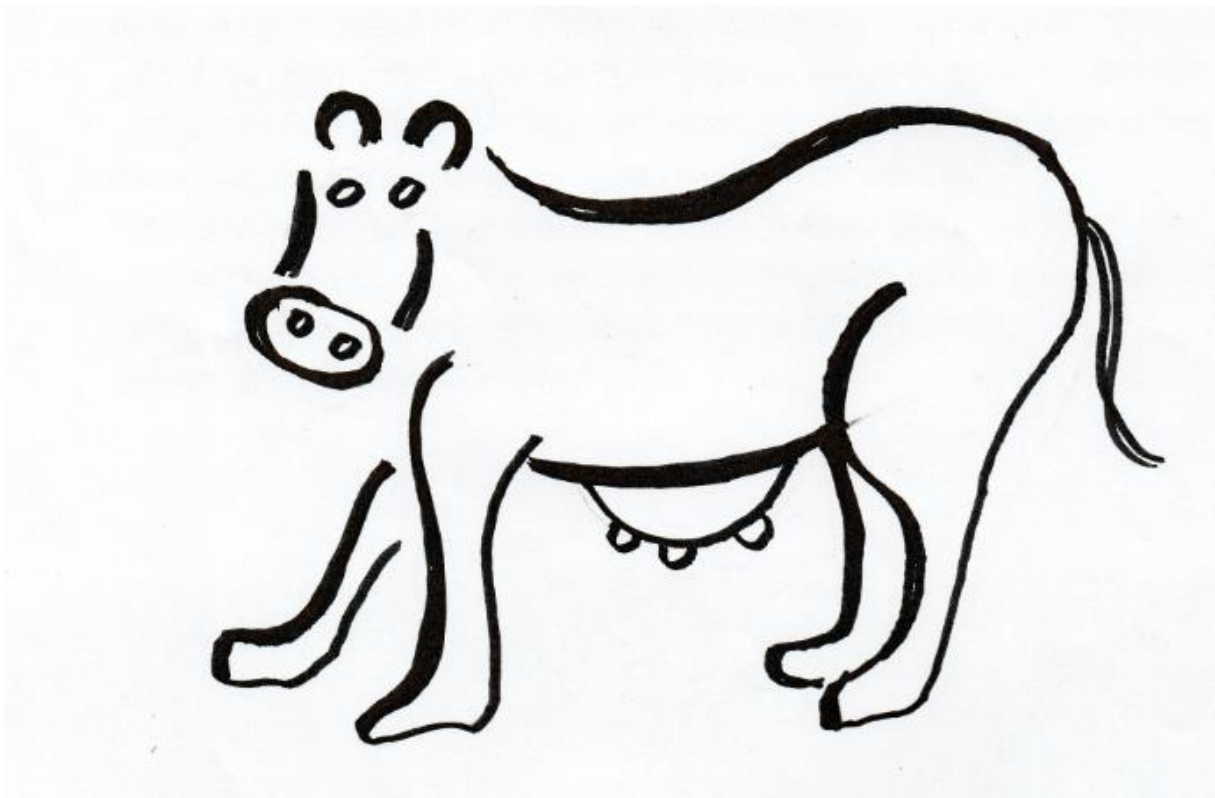
“Nee, ik zal je wel uitleggen waar de melk vandaan komt”.

“Als een koe een kalfje heeft gekregen krijgt ze melk. Melk komt uit uiers die onder de buik van een koe zitten. Als je aan die uiers trekt komt er melk uit. Snap je het een beetje?”

“Ja, maar hoe komt de melk nou in een pak?”, vroeg Rupsje Krom.

“Nou, de boer brengt het naar de fabriek en daar doen ze dan de melk in de pakken, daarna gaan de pakken naar de winkel, waar ik ze weer koop voor jouw overheerlijke Brinta pap.”

“Nu snap ik het, maar ik vind Brinta pap nog steeds niet lekker, hoor.”

Rupsje Krom speelde met een magneet

De oudste zus van Rupsje Krom was jarig.

En ze heeft een magneet voor haar verjaardag gehad.

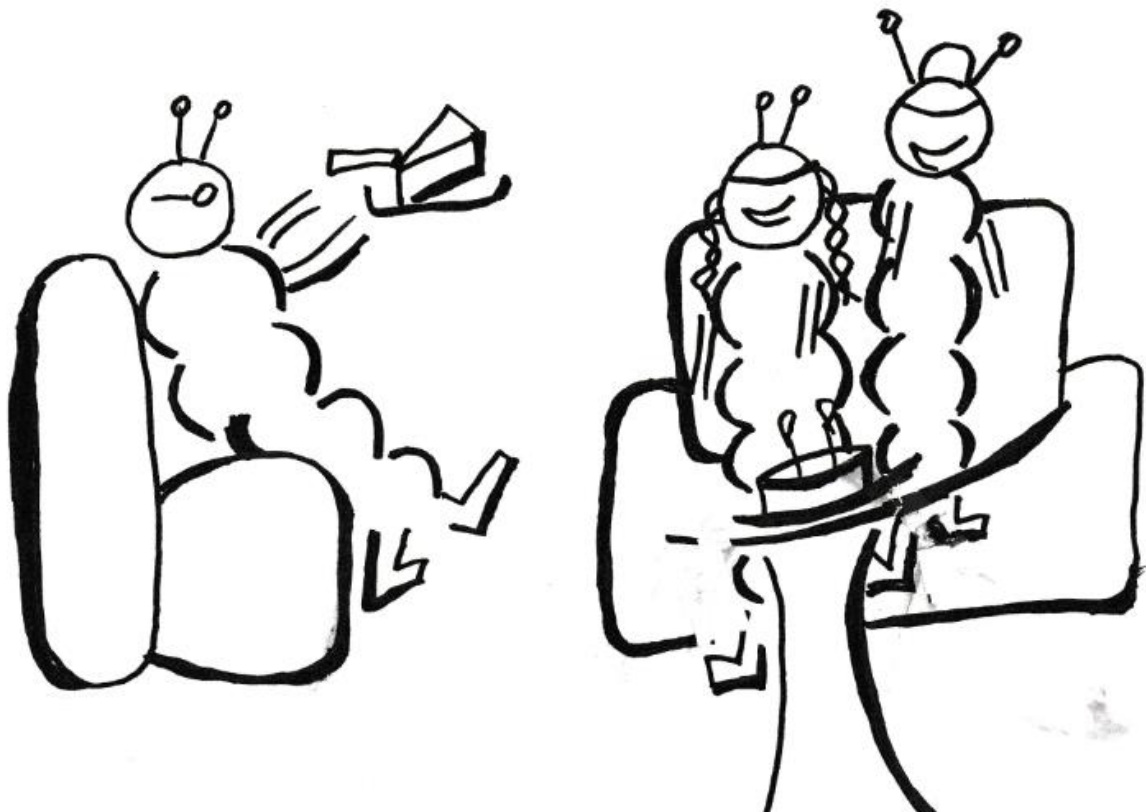
Die had ze nodig voor natuurkunde.

Ze had hem even in een hoek gelegd en lette er niet meer op.

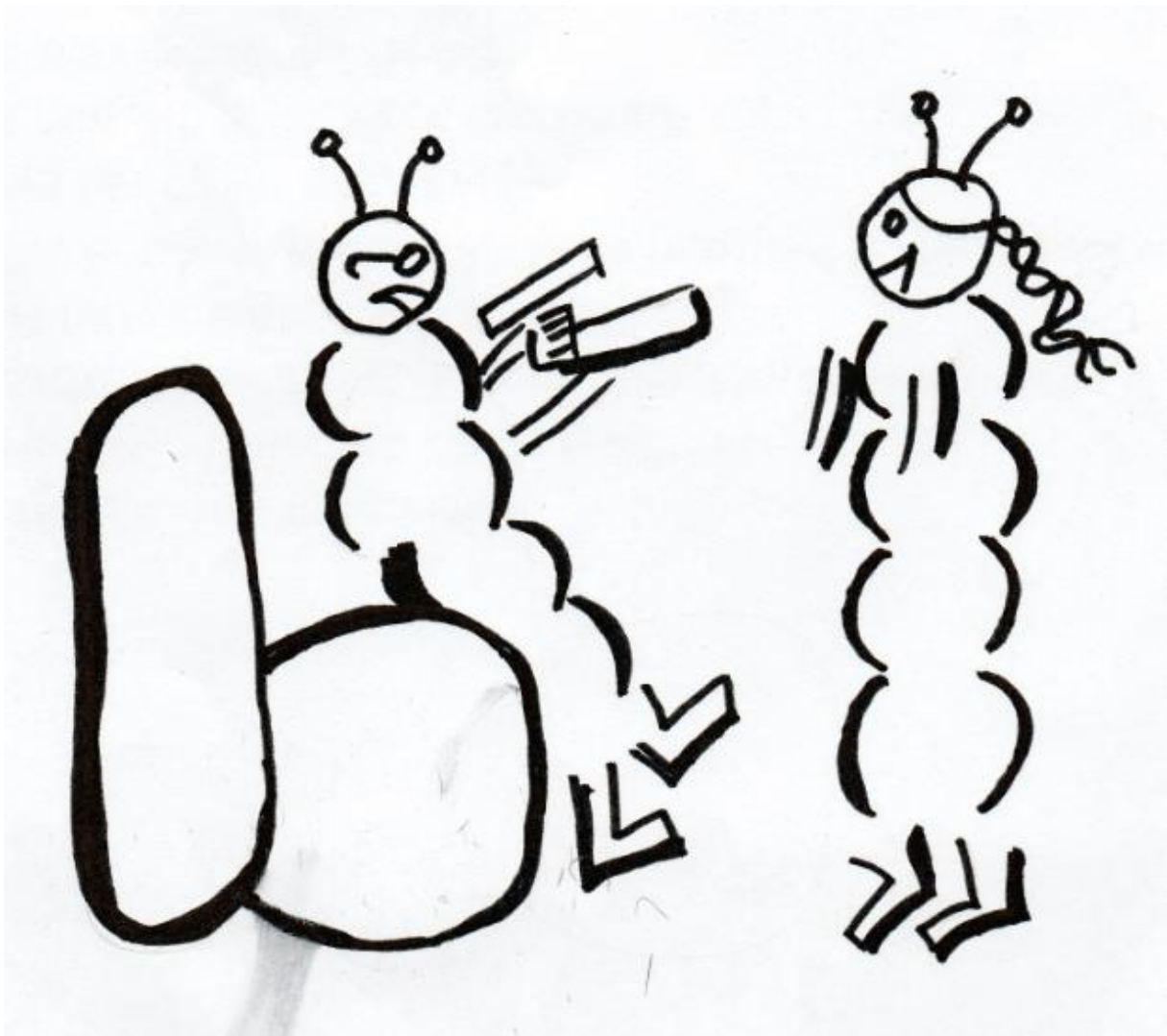
Rupsje Krom vond het wel een heel interessant ding.

Hij zag dat zijn zus er niet meer naar keek en pakte de magneet uit het doosje.

Het lijkt wel op een stuk ijzer, vond hij en legde hem op zijn gebaksbordje.

En toen gebeurde er wat vreemds.
Het vorkje sprong in een klap op de magneet.
Wat raar, dacht Rupsje Krom, en zei: "jongens, ik kan toveren!"
Iedereen zat naar Rupsje Krom te kijken.
"Kijk maar", zei Rupsje Krom, "als ik de magneet bij het gebaksvorkje
houd, springt het op de magneet."
"Dat is niet raar, hoor", zei zijn oudste zus wijs.
"Dat leer je met natuurkunde."
"Dat is de aantrekkingskracht die een magneet heeft. Een magneet
trekt metaal aan."

Kijk, bij porselein doet hij het niet”, zei ze en pakte een gebaksbordje, en legde de magneet ernaast.

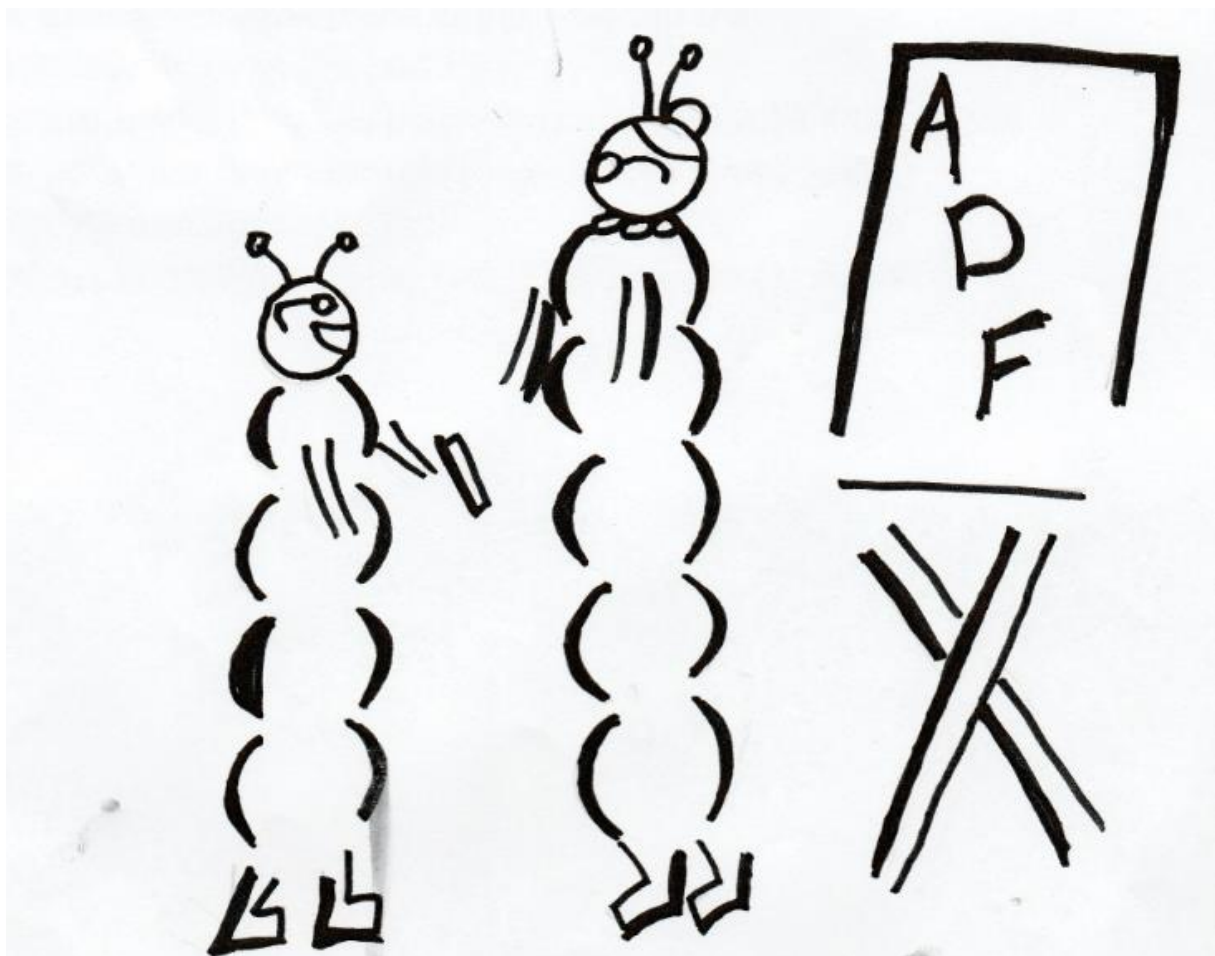
En nee hoor, het gebaksbordje blijft op zijn plaats liggen.

Rupsje Krom vond het wel heel leuk hoor, en vroeg aan zijn zus:

“mag ik hem aan mijn juf laten zien?”

“Als je hem maar weer terug geeft”, zei zijn zus.

En heel trots liet Rupsje Krom de volgende dag aan zijn juf zien hoe hij kan toveren met een magneet.

Rupsje Krom en een wc-papierrol

Iedereen moet wel eens naar de wc.

Ook Rupsje Krom.

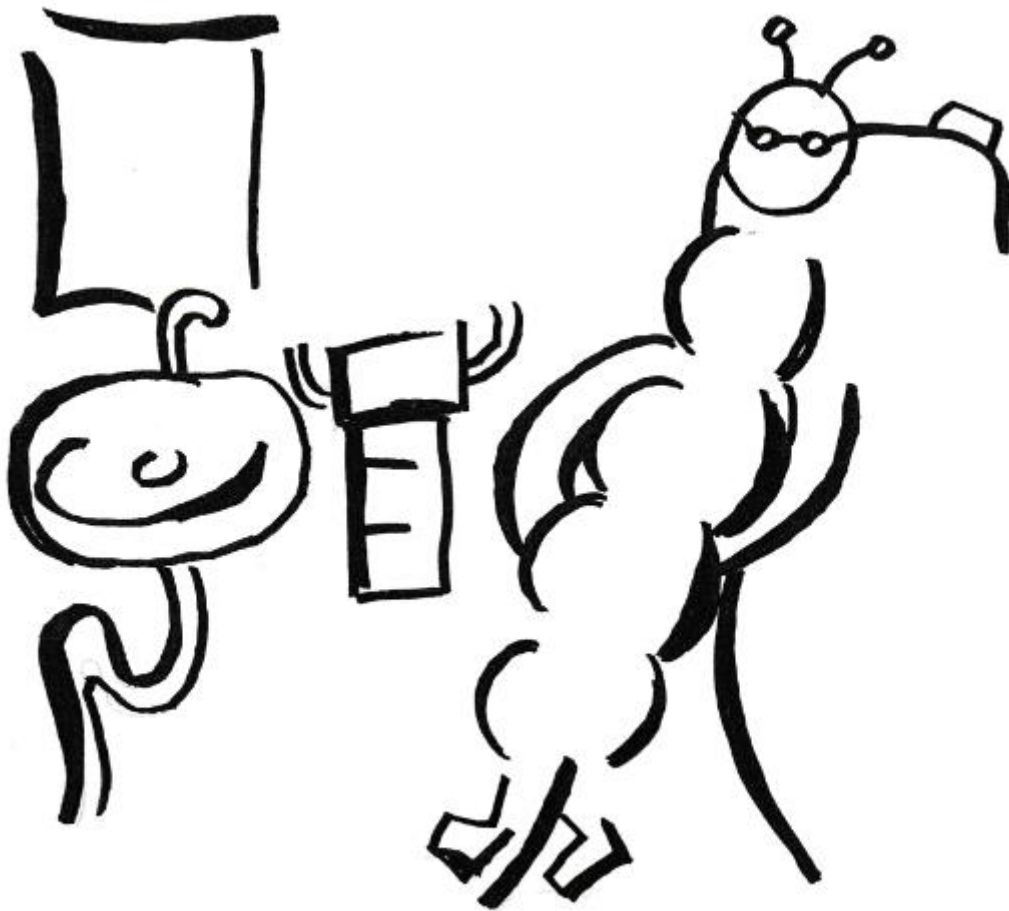
Weet je wat er een keertje gebeurde?

Zal ik het je maar eens gauw gaan vertellen?

Rupsje Krom zat op de wc.

Voor een grote boodschap.

Ja, en daar heb je best wel veel wc-papier voor nodig.

En vooral als je zo'n een grote boodschap als Rupsje Krom had.
Het wc-papier zat op een rolletje.
Rupsje Krom wilde er wat van af halen, maar het rolletje viel van zijn
houder en het wc-papier rolde van het rolletje.
"Oh, help, wat moet ik nu doen?", dacht Rupsje Krom.
Hij pakte de lange strook wc-papier en probeerde die weer om het
rolletje te draaien.
Maar het lukte niet.
Het werd één grote papiermassa.

Moeder zal wel boos worden.

Héél boos zelfs!

Toen kwam Rupsje Krom op een idee.

“Als ik nou eens het wc-papier weg spoel in de wc en een nieuwe rol op het houdertje doe, dan zal moeder niks merken.”

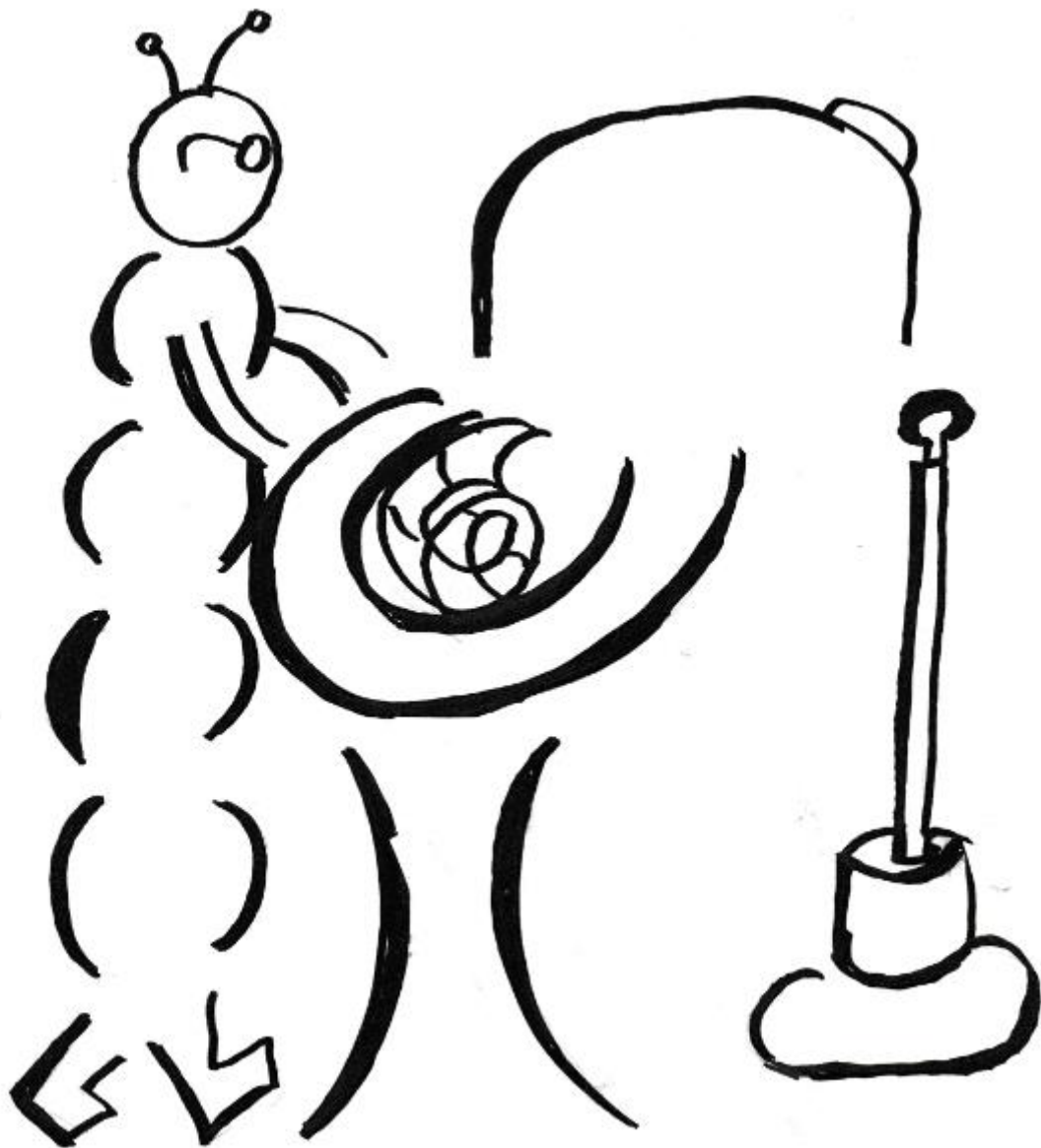
En dat deed Rupsje Krom.

Maar toen raakte de wc verstopt.

Na een paar keer goed door trekken lukte het gelukkig toch.

En de moeder van Rupsje Krom had niks gemerkt.

Fijn hé!

Rupsje Krom had vieze nagels

Rupsje Krom had heel veel pootjes.

En daarom had hij ook heel veel nagels.

Dat begrijp je zeker wel.

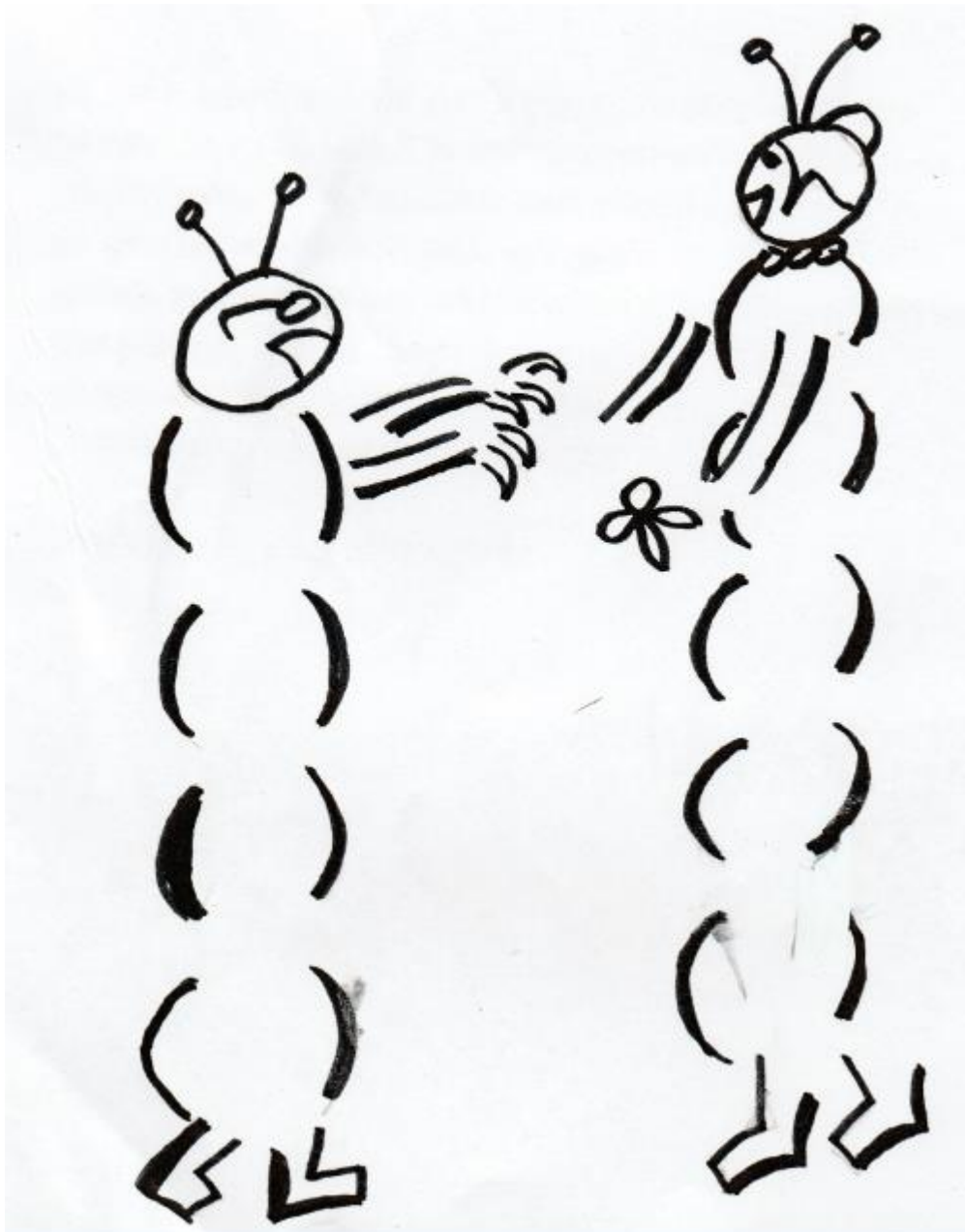
Rupsje Krom vond het niet leuk om zijn nagels te knippen.

En daarom werden ze heel erg vies.

Op een keer zag de moeder van Rupsje Krom dat.

Ze zei: "jij moet nodig je nagels knippen, hier heb je een schaartje."

En toen moest Rupsje Krom wel zijn nagels knippen.

En dat deed hij toen.
Maar hij vond het helemaal niet leuk.
Want hij had zoveel nagels!
Ze vlogen in het rond.
Moeder zat een boterham te eten.
Met stroop.
Er vloog een nagel op haar boterham.
Dat vond ze natuurlijk heel vies.
Jij zou dat ook heel vies vinden, toch?

Moeder zei: "laat mij maar jouw nagels knippen."

En dat deed ze.

Maar Rupsje Krom had toch wel heel veel nagels.

En Moeder Rups vond het ook niet leuk meer om ze te knippen.

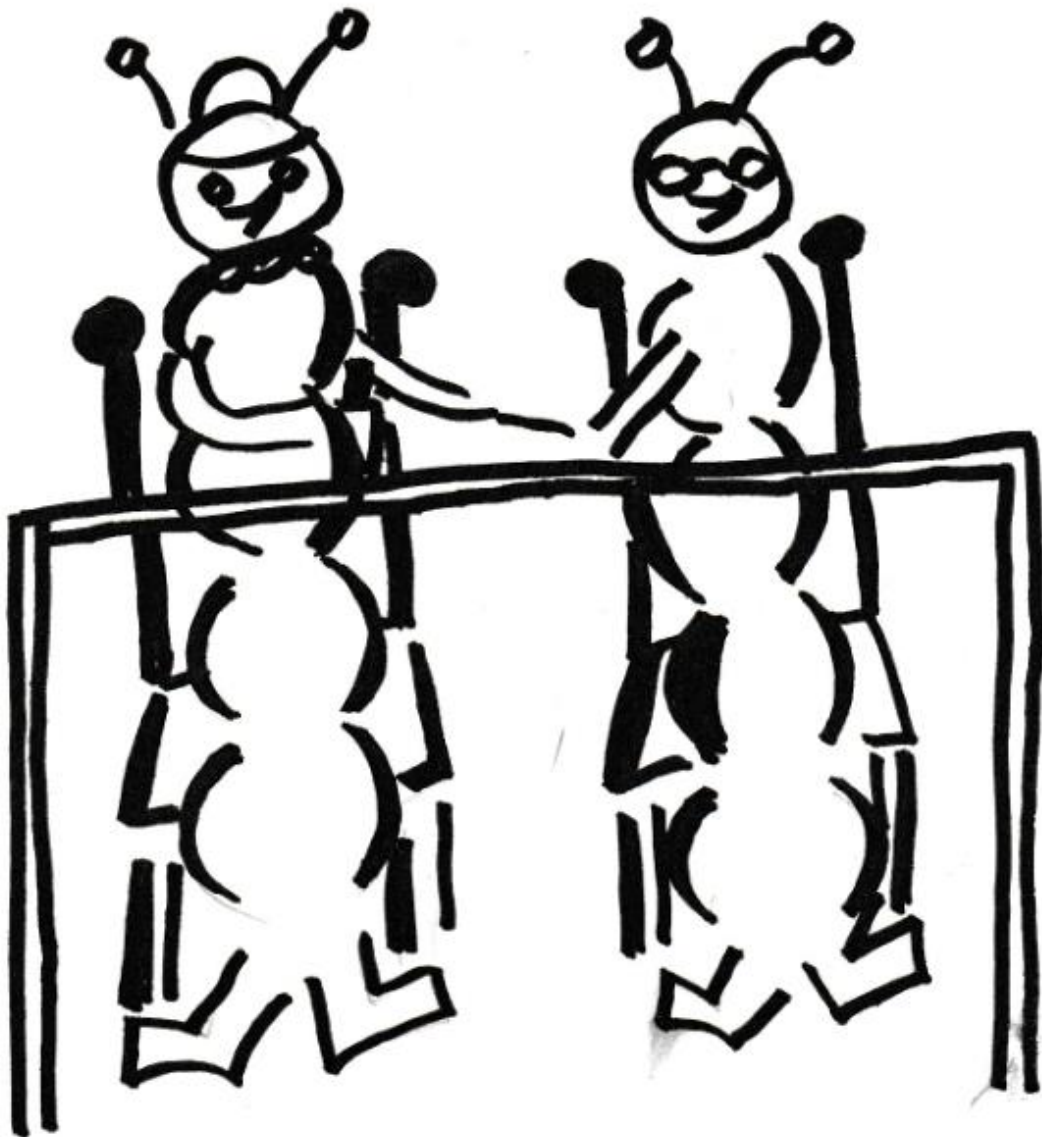
"Weet je wat ik doe?"

Ik zal je nagels wel lakken, dan kan je niet zien dat ze vies zijn", zei ze.

Dat deed ze toen ook.

En toen leek het net alsof Rupsje Krom geen vieze nagels meer had.

Ik zou er ook nooit aan beginnen, om nagels te knippen, als ik er zo veel had, en jij?

Rupsje Krom moest de ramen zemen

Toen Rupsje Krom een keer uit school kwam, zei zijn moeder:

“zou jij voor mij de ramen willen zemen?”

“Natuurlijk wil ik dat, het lijkt me zelfs heel leuk om dat te doen hoor Moeder”, zei Rupsje Krom.

Heel enthousiast pakte Rupsje Krom een emmer, wat zeepsop en een zeem.

Hij vond het heel leuk en genoot zich de gaten uit.

Het zeep spatte gewoon in het rond.

Hij werkte heel hard, hoor.

Daar moet je niet aan twijfelen!

Toen hij klaar was riep hij heel trots zijn moeder om te komen kijken. Zijn moeder liep samen met Rupsje Krom om zijn schoonmaak werk te bewonderen.

Toen ze het zag schoot ze in de lach.

“Ik denk dat ik in vervolg maar weer zelf de ramen zeem, lieverd”, zei ze tegen Rupsje Krom.

“Hoezo?”, vroeg hij.

“Er zitten allemaal strepen op de ramen”, zei zijn moeder.

Toen zag Rupsje Krom het ook.

Had hij daar nou zo zijn best voor gedaan!

En ik denk dat hij het ook niet meer zo leuk vindt om ramen te zemen, en jij?

Rupsje Krom ging verven

Weet je wat Rupsje Krom heel leuk vond?

Knutselen!

Misschien vind jij dat ook wel leuk.

Ik wel hoor, toen ik nog jong was.

Het was net sinterklaas geweest.

En Rupsje Krom had een doos met verfspulletjes gekregen.

Van zijn moeder kreeg hij een vel papier, en hij maakte de doos open.

Er zaten tubes verf in en allemaal kwasten.

Met een potlood ging Rupsje Krom eerst een tekening maken die hij daarna wou schilderen.

Toen hij klaar was met tekenen pakte hij een blauwe tube met verf om de lucht mee te schilderen.

Maar hij kneep er te hard in!

En weet je wat er toen gebeurde?

Al de verf spoot uit de tube!

De hele tafel zat er onder!

Maar weet je, gelukkig had Rupsje Krom een krant onder zijn vel papier gelegd.

Gelukkig maar.

Maar ja, toen was zijn verf wel op.

“Moeder, mag ik een nieuwe tube met blauwe verf?”, vroeg Rupsje Krom.

“Je zult tot volgend jaar sinterklaas moeten wachten, hoor”, zei ze. Rupsje Krom zat na te denken.

“Moeder, over hoeveel nachtjes slapen ben ik jarig?”, vroeg Rupsje Krom aan zijn moeder.

“Nou, dat duurt ook nog heel lang, hoor”, zei Moeder Rups. Rupsje Krom zat weer even na te denken.

“Als ik nu eens wat voor u kan doen, mag ik dan geld krijgen, en dan koop ik daar verf van?”

“Dat kan wel”, zei zijn moeder.

“Je kunt de aardappelen wel schillen.”

En toen deed Rupsje Krom dat ook, en kon hij nieuwe verf kopen.

Rupsje Krom liet kleurpotloden op de grond vallen

Het was net sinterklaas geweest.

En behalve verf had Rupsje Krom ook kleurpotloden gekregen.

Hij was er heel erg blij mee, hoor!

Ook had hij een kleurboek gekregen.

En ook daar was hij heel erg blij mee.

Omdat het winter was, was het heel vroeg donker.

Op een avond besloot hij om te gaan kleuren in zijn kleurboek.

Hij was net lekker in bad geweest en had zijn pyjama aan.

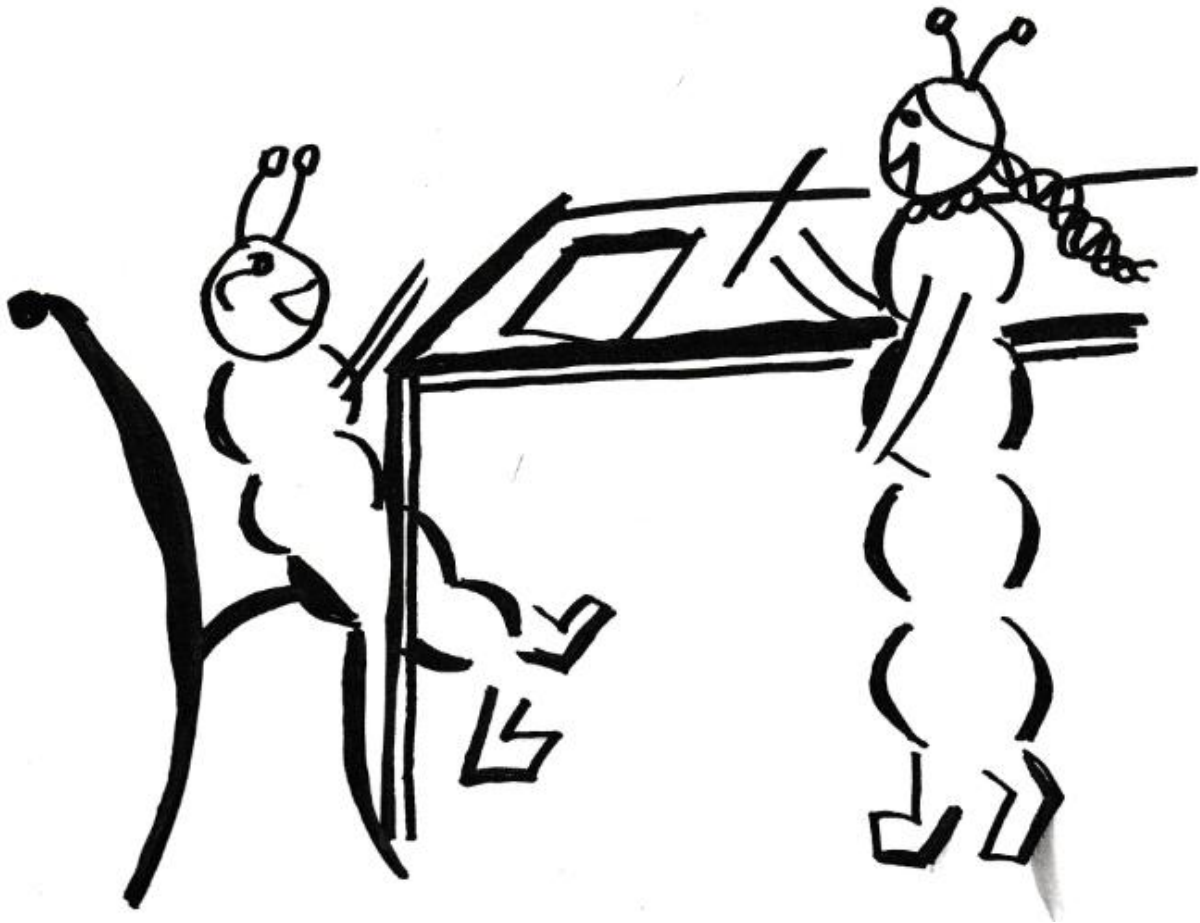
Het was zaterdagavond en daarom mocht hij wat langer opblijven.

Heel ijverig zat Rupsje Krom te kleuren.
Hij zat allemaal dieren in te kleuren.
Olifanten en zebra's en tijgers.
Opeens viel de doos met potloden uit zijn handen.
Op de grond.
Rupsje Krom raapte ze allemaal op en wilde weer verder kleuren.
Maar weet je wat er gebeurde?
Het puntje van het potlood die hij gebruikte brak af.
En Rupsje Krom ging het slijpen.

Maar Rupsje Krom bleef slijpen.
Want iedere keer als hij dat potlood had geslepen en er mee ging
kleuren, brak het puntje er steeds weer af.
Ja, en dat is niet leuk!
Wat heeft Rupsje Krom toch een pech, hé!
Maar de oudste zus van Rupsje Krom zei:
"Je mag mijn potlood wel lenen, hier heb je het."
En toen kon Rupsje Krom toch kleuren.
Fijn hé!

Rupsje Krom deed een spelletje

Houd jij van spelletjes?

Ik wel hoor!

Voorals mens-erger-je-niet vind ik een leuk spelletje.

Het was winter.

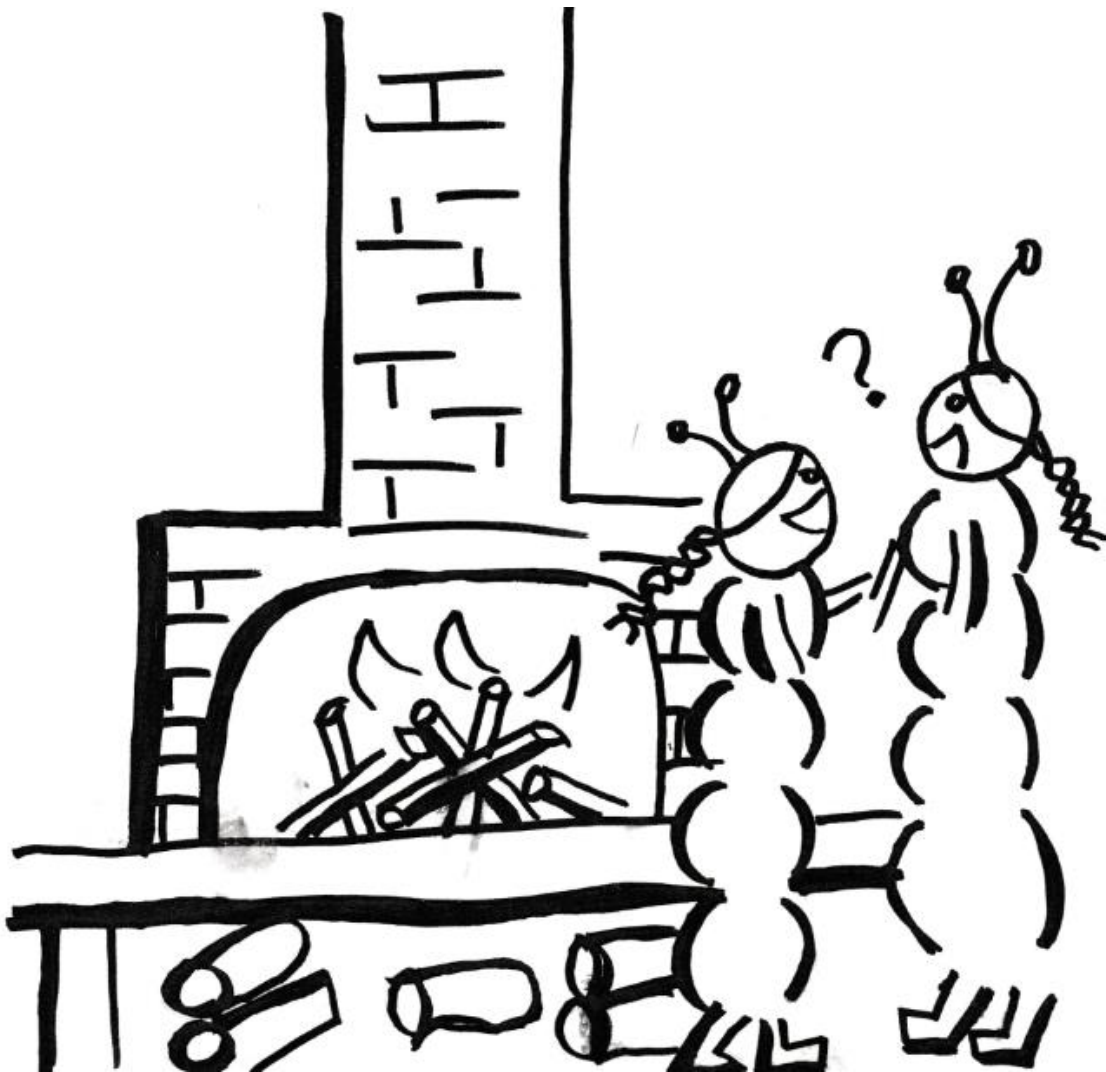
En dan is het vroeg donker 's avonds.

De openhaard was aan.

Je kunt het vuurtje lekker horen knapperen.

“Weet je waar ik zin in heb?”, vroeg de ene zus van Rupsje Krom.

“Nou?”, vroeg de andere zus.

“Ik heb zin om een spelletje te doen.”

“Wat voor spelletje?”

“Mens-erger-je-niet!”, riep Rupsje Krom.

“Dat is een goed idee”, zeiden de twee zussen van Rupsje Krom in koor.

De oudste zus van Rupsje Krom pakte het spel en legde het op tafel.

Ze pakte de dobbelsteen en gooide ermee.

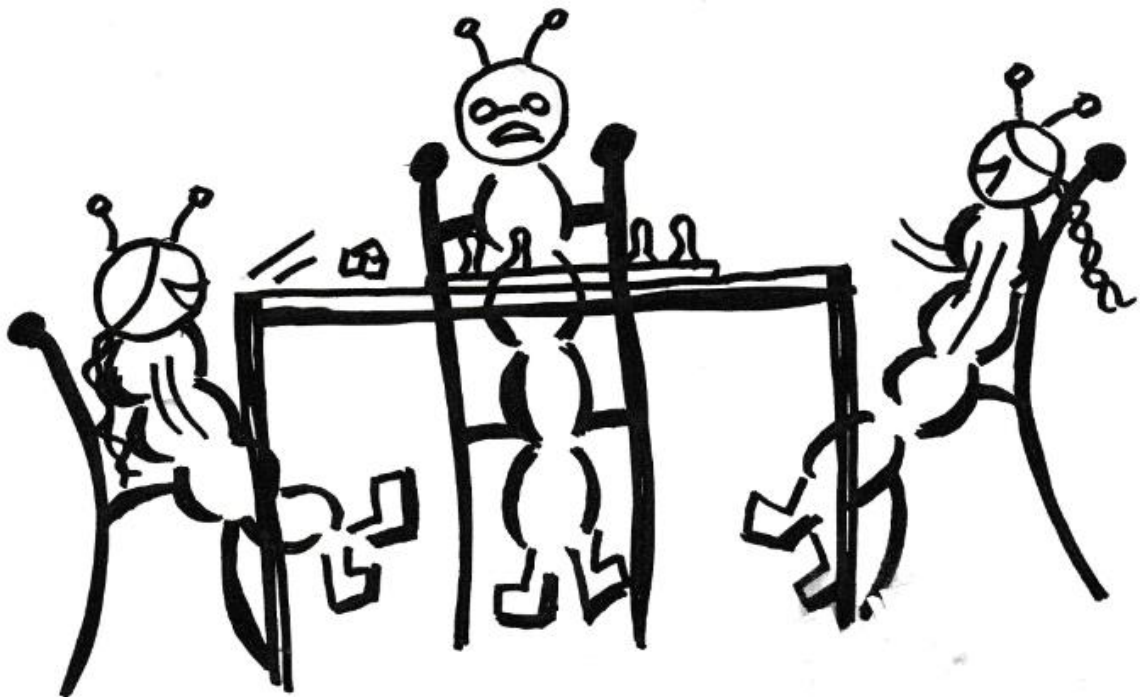
Ze gooide in één keer zes.

“Ik mag beginnen”, zei ze, en zette een pionnetje op het bord.

Rupsje Krom gooide een twee.

De andere zus van Rupsje Krom gooide ook een zes.

“Ik mag ook op tafel!”, riep ze luid.

“Ik vind er niks meer aan”, zei Rupsje Krom.

“Je kunt niet tegen je verlies”, zei de tweede oudste zus van Rupsje Krom.

De oudste zus van Rupsje Krom begon te lachen.

“Je hebt zelf voorgesteld om mens-erger-je-niet te spelen, hoor”, zei ze.

“Ja, maar ik wist toen niet dat ik het zou verliezen”, zei Rupsje Krom.

En toen moesten ze alle drie lachen.

Ik kan ook niet zo goed tegen mijn verlies, en jij?

